

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5418010030
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5418010030.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha, na verejnom zasadnutí konanom 28. mája 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným R. L. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2T/6/2018 zo 16.1.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2T/6/2018 zo 16.1.2020 vo výroku o treste odňatia slobody.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2T/6/2018 zo 16.1.2020 bol obžalovaný R. L. uznaný za vinného z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

ako člen miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu (MO SRZ) Dolný Kubín zastávajúci funkcie vedúceho odboru tečúcich vôd, člena rybárskej stráže, identifikačné č. XXXX a rybárskeho hospodárstva ev. č. X/XXXX počas dní 12.9.2016, 13.9.2016, 14.9.2016 a 16.9.2016 v čase od 06.00 h do 07.30 h v Dolnom Kubíne vo vodnom úseku Jasenovského potoka pod kaskádou pri Florinovom dome, v rybárskom lososovo lipňovom chovnom revíri tzv. neresisku, obhospodarovateľa MO SRZ Dolný Kubín, evidovanom v miestnom rybárskom poriadku ako ORAVA č. 1b 3-2711-6-2, kde platí zákaz lovu po celý rok, v rozpore so všeobecným zákazom lovu rýb, v zmysle ustanovenia § 9 ods. 5 Zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve, lovil ryby pomocou dvojdielného prívlačového rybárskeho prútu staršieho typu, na ktorého silone mal upevnenú návnadu tzv. rotačný blinker zlatej farby.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 310 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 rok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu práva rybárstva vo výmere 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný R. L.. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku nedostatočne vysporiadal s vykonanými dôkazmi v otázke existencie, resp. neexistencie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu pytliactva. I keď popiera, že by v kritickom čase v dotknutom revíri vykonával lov, z vyjadrenia Ministerstva životného prostredia SR, ako aj z údajov zverejnených na internetovej stránke Ministerstva životného prostredia SR je zrejmé, že rybársky revír č. 3-1360-4-1 je charakterizovaný ako lovný revír, kde lov rýb nie je zakázaný. Počas konania viackrát poukázal na porušenie interných predpisov miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu týkajúce sa nesprávneho označenia vodného toku rieky Oravy tabuľami zakazujúcimi lov rýb. Je toho názoru, že rozpor medzi nesprávnym označením vodného toku tabuľami, ktoré zakazujú lov rýb na danom mieste, a medzi vyjadrením Ministerstva životného prostredia SR, ktoré klasifikuje dotknutý rybársky revír ako lovný, vytvára neprehľadnuteľné rozpory v otázke existencie, resp. neexistencie zákazu vykonávať lov rýb na predmetnom toku rieky Orava, ktoré podľa názoru obhajoby neboli v rámci prvostupňového rozhodnutia

dostatočne odstránené. Nebolo preukázané, že v kritickom čase a mieste vykonával lov rýb. Z vyhotoveného obrazovo-zvukového záznamu nie je podľa jeho názoru viditeľné, ako obžalovaný vychádza spod mosta pri rieke Orava. Podľa názoru obhajoby obrazovo-zvukový záznam potvrdzuje jeho výpoveď, že v rozhodnom čase vykonával činnosti smerujúce k ochrane vodného toku, keď čistil vodný tok od uhynutej ryby a vyťahoval zamotané silony z vody. Ani jeden zo svedkov jednoznačne nepotvrdil, že by videl, že mal pri sebe ulovenú rybu, alebo že by ulovenú rybu mal uloženú vo svojej taške. Je tiež toho názoru, že okresný súd v napadnutom rozsudku nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie v časti týkajúcej sa výpovedí svedkov C., Q. a Q. v kontexte svedeckých výpovedí svedkov Ing. T. Y. a D. S.. Okresný súd sa nedostatočným spôsobom vysporiadal so závermi svedeckých výpovedí Ing. T. Y. a D. S., ktorí potvrdili, že obžalovaný sa spolu s nimi dňa 14.9.2016 zúčastnil brigády na vysádzanie pstruha potočného do potokov miestnej rybárskej organizácie. Obhajobe nie je zrejmé, z akého dôvodu súd považoval výpoveď svedkov C. a Q. za pravdivú a dôveryhodnú v časti týkajúcej sa konania obžalovaného dňa 14.9.2016 napriek skutočnosti, že tieto svedecké výpovede sú v rozpore so svedeckou výpoveďou svedkov Y. a S.. Obhajoba je tiež toho názoru, že svedecké výpovede svedkov C., Q. a Q., ktoré by ho mali usvedčovať zo spáchania skutku, sú ovplyvnené vnútornými nezhodami v rámci miestnej organizácie Slovenského rybárskeho zväzu a ktoré mali okrem iného za následok aj zmätočné a nezákonné odvolanie klienta z funkcie hospodára revíru. Je tiež toho názoru, že v konaní nebola preukázaná ani subjektívna stránka skutkovej podstaty prečinu pytliactva. Navrhol, aby Krajský súd v Žiline napadnutý rozsudok zrušil a aby ho spod obžaloby sám oslobodil podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Obžalovaný v rámci odvolacieho konania predložil písomné podanie, označené ako „vyjadrenie k odvolaniu sa na obhajobu“, ktoré krajský súd považoval za doplnenie dôvodov odvolania. V podstatnom podrobne poukazoval na vzniknutý rozpor, nezhodu a nesúlad v určení charakteru, účelu, hraníc a popisu rybárskeho revíru 3-1360-4-1 Jasenovský potok medzi evidenciu vedenou v databáze rybárskych revírov vedenej na Ministerstve životného prostredia SR a uvedení rybárskeho revíru v Miestnom RP, ktorý musí byť v súlade s príslušnými právnymi a vnútroorganizačnými predpismi. V miestnom RP bola rozporná a užívateľom MO neschválená ako chovná časť pstruhového Jasenovského potoka RR č. 3-1360-4-1 od ústia do Oravy po kaskádu pri Florinovom dome uvedená ako RR Orava č. 1B 3-2711-6-2 lososovo-lipňový chovný. Na internetovej stránke ministerstva životného prostredia SR Rybárstvo-Databáza RR SR je Jasenovský potok č. 3-1360-4-1 vedený ako lososovo pstruhový lovný od vtoku do Oravy po pramene, čoho sa aj držal. Ako člen výboru, vedúci odboru tečúcich vôd, hospodár RR a člen rybárskej stráže sa pri hospodárskej, ochranárskej a kontrolnej činnosti riadil platnou legislatívou a zákonnými ustanoveniami. Do rybárskeho revíru sa podľa zákona o rybárstve zahrňujú prítoky vodných tokov, ak nie sú ako také vyhlásené za rybársky revír. Uvedenie rybárskeho revíru č. 3-1360-4-1 Jasenovský potok v miestnom RP tomu nezodpovedalo. Užívateľ je povinný označiť rybárske revíry tabuľami. Rybársky revír Orava č. 1 nebol označený tabuľami podľa zákona, jeho vykonávacej vyhlášky a jej prílohy. Na základe jeho výpovede a argumentácii na označenie RR predseda MO 22.5.2017 na zasadnutí výboru poukázal na nesúlad súčasného označenia RR Orava 1b 3-2711-6-2 a RR Jasenovský potok 3-1360-4-1 s platnou legislatívou a požiadal hospodára pána F. o ich označenie tabuľami v zmysle platného zákona o rybárstve a jeho vykonávacej vyhlášky. Na premostení Jasenovského potoka pri fare pred kaskádou a malou vodnou elektrárnou bola umiestnená schválená tabuľa s označením RR č.3-1360-4-1 Jasenovský potok SRZ-MO Dolný Kubín, čo znamená, že rybársky revír č. 3-1360-4-1 od označenia tabuľou v zmysle zákona, vykonávajúcej vyhlášky a jej prílohy je pstruhový lovný. Pri malej vodnej elektrárni sa nachádza malý odstavený rybovod. Po rekonštrukcii MVE v roku 2009 ostal rybovod úplne nepoužiteľný, nefunkčný, odstavený bez vody. Voda pretekala cez turbínu MVE a výtokom do potoka a dochádzalo i k úhynu a poškodeniu rýb, hlavne mladších ročníkov. Navrhol prestavbu rybovodu alebo výstavbu sklzu. V tomto priestore nad premostením potoka po výtok vody z malej vodnej elektrárne nebola umiestnená žiadna tabuľa. Tu platil § 17 ods. 1 vykonávacej vyhlášky o zarybňovaní RR. MO SRZ dostávala podľa dohody s prevádzkovateľom MVE ročne na účet MO finančný príspevok na zarybnenie potoka za nefunkčný, odstavený rybovod. V tejto časti RR nad premostením Jasenovského potoka, označenej tabuľou ako rybársky revír č. 3-1360-4-1 Jasenovský potok - lovný, dňa 16.9.2016 nebol za účelom lovu, ale ako hospodár revíru a člen rybárskej stráže vykonával hospodársku, kontrolnú a ochranársku činnosť a plnil si povinnosti člena RS v zmysle zákona o rybárstve zameranú na čistotu vody, prípadný zdroj znečistenia, príznaky ochorenia a v prípade možnosti vykonať opatrenia na zabránenie šírenia choroby alebo úhynu rýb. Zisťoval príčinu úhynu ryby vo vode pri výtoku z malej vodnej elektrárne, neprirodzeného správania sa a prevracania sa ďalšej ryby, ktorá bola po jeho zistení chytená a zamotaná do silónov nachádzajúcich sa

vo vode. Rybu oslobodil a pustil späť do vody, silóny povytáhoval a uhynutú rybu odstránil z vody na breh. Povytáhoval a odstránil z vody pet fľaše, aj fľaše od oleja, kovový diel z oplotenia, odpad i naplaveniny. Žiadna ryba pri tejto činnosti nebola poškodená, ani privlastnená, čo aj preukázal. Dňa 13.9.2016 vykonal kontrolu medzihradského potoka s časťou Jasenovského potoka po ich znečistení pred jeho zarybnením pstruhom potočným - rôčkom. Dňa 14.9.2016 zarybňoval násadou pstruha potočného - rôčkom spomínaný úsek Jasenovského potoka a Pucovský potok. Dňa 16.9.2016 kontroloval potok po vysadení, či nedošlo k úhynu z vysadenej ryby. Zvýšil kontrolu v tejto časti potoka v dňoch pred a počas kubínskeho jarmoku dní mesta 16. a 17.9.2016, kolotoče, atrakcie, stánky, karavany, parkovanie a ubytovanie okolo tejto časti potoka v dňoch od 12.9. - 17.9.2016. Zameral sa na ochranu rýb a iných vodných živočíchov, čistotu vody, odpad, znečistenie brehov a pod. O tejto činnosti informoval výbor MO na svojom zasadaní dňa 19.9.2016. Tiež predložil vytiahnuté silóny z vody. Vždy bol za ochranu prírody, rýb a životného prostredia. Bol proti svojvoľnosti v zasahovaní do RR, lovu rýb elektrickým agregátom bez súhlasu užívateľa - MO a povolenia ministerstva ŽP. V dobe zákonom zakázaného lovu všetkých druhov rýb v pstruhových vodách, t.j. od 1.10. do 15.4. v roku bolo v dňoch od 14.3.2016 do 15.4.2016 s vedomím hospodára MO vykonaných 8 odlovov rýb elektrickým agregátom, ďalej 16.4.2016, 21.10.2016, 17.10.2017 v rybárskom revíri č. 3-1360-4-1 Jasenovský potok. Podľa zákona o rybárstve len ministerstvo povoľuje za základe žiadosti užívateľa výnimky z ustanovenia tohto zákona o ochrane rýb, výnimky zo zákazu lovu všetkých rýb a výnimky zo zakázaného spôsobu lovu rýb. Bol proti chemickému postreku Roundopom brehových porastov a na ne nadväzujúcich rastlín a živočíchov popri rieke Orava, rieke európskeho významu so IV. stupňom ochrany (23.8., 1.9. a 2.9.2016). Bol proti nadmernému odberu vody z Jasenovského potoka na rybníky Vyšný Kubín. Voda pretekala cez rybníky a úsek od odberného miesta vody po výtok z rybníkov v dĺžke asi 700 m (leto, jeseň) ostával bez vody. Upozorňoval a žiadal nápravu v odbere vody, ako i zakázanému úniku (pusteniu) nepôvodného a nežiadúceho druhu ryby pstruha dúhového do toku. V roku 2015 a 2016 bol jeho únik vo väčšom množstve (5 000-7 000), čo je neprijateľné pre pôvodný druh rýb v potoku. Odberom vody z koryta toku sa ochudobňuje RR o vodu, ktorá je následne vypúšťaná ako organicky znečistená. Rybami a vodou môžu do prostredia RR preniknúť rôzne ochorenia a poškodiť rybárske hospodárstvo v toku. Tečúce vody v prírode majú nezastupiteľnú funkciu a nemožno sa na ňu pozeráť len ako výrobný prostriedok. Poukázal tiež na to, že jeho otvorenosť, kritickosť, podnety i poukazovanie s riešením na problémy vyskytujúce sa v napĺňaní úloh MO, výkone rybárskeho práva, pri práci vykonávanej členmi, muškárskym klubom a jeho svojvoľnej práce v RR, nájomcom odchovných rybníkov a jeho blízkych spolupracovníkov sa nestretla u pár dotknutých ľudí s porozumením, ba naopak. Preto prišla aj táto zaujatá forma odpovede i chaotické nepodložené zbavenie funkcie hospodára RR. Pri svojej dlhoročnej ochranárskej, hospodárskej, kontrolnej činnosti a výkone rybárskeho práva zodpovedne dodržiaval zákon o rybárstve 139/2002, jeho vykonávaciu vyhlášku 185/2006, zákazy v súlade so zákonom, vykonávacou vyhláškou a právnymi predpismi. Dlhoročné skúsenosti a vedomosti odovzdával mladým začínajúcim rybárom pri školeniach, brigádnickej činnosti, súťažiach, stretnutiach a spoločných akciách i do návrhov a podnetov v oblasti rybárstva a ochrany prírody. Na základe uvedených skutočností ako člen výboru, hospodár RR, člen rybárskej stráže si zodpovedne plnil svoje povinnosti vyplývajúce z funkcií podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a cíti sa byť čistý bez viny.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil dostatočným spôsobom, zrozumiteľne a jednoznačne, a to čo do výroku o vine, aj do výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený. Prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými vykonanými dôkazmi, ktoré vyhodnotil v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku správne. Odvolacie námietky nepovažuje za opodstatnené. Charakterom revíru, v ktorom obžalovaný lovil, sa okresný súd podrobne zaoberal na strane 9 odôvodnenia rozsudku, pričom k argumentácii súdu doplnil, že podľa § 9 ods. 1 zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve, platného do 1.1.2019, užívateľ môže rybársky revír alebo jeho časť určiť na chov rýb. Taký revír alebo jeho časť slúži na odchov generačných a násadových rýb využívaných na zarybňovanie rybárskych revírov. Podľa § 5 vyššie uvedeného zákona platí v chovnom rybárskom revíri všeobecný zákaz lovu rýb okrem odlovu vykonávaného užívateľom na chovný účel. Z obsahu spisu vyplýva, že užívateľom dotknutého revíru je práve Miestna organizácia SZR Dolný Kubín. K svedeckým výpovediam označeným v odvolaní, k ich obsahu, k ich hodnoteniu sa prvostupňový súd podrobne vyjadril v odôvodnení rozsudku, pričom tieto aj zákonným spôsobom vyhodnotil a z písomného vyhotovenia rozsudku je zrejmé, akými úvahami sa súd pri hodnotení výpovedí a ich porovnaní spravoval. Odôvodnenie súdu je aj v tejto časti logické a má oporu vo vykonanom dokazovaní. Svedecké výpovede svedkov Ing. T. Y. a D. S. súd konfrontoval s ostatnými svedeckými

výpoveďami, pričom jeho závery sú správne. Navrhol, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Na podklade podaného odvolania krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolanie obžalovaného R. L. je čiastočne dôvodné, avšak pre iné skutočnosti, než ktoré uviedol vo svojom odvolaní.

Treba stručne pripomenúť, že Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom, sp. zn. 2T/6/2018 z 25.1.2019 obžalovaného R. L. postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, sp. zn. Pv 103/17/5503 z 23.2.2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin pyliactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák.

Na základe odvolania podaného prokurátorom Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 3To/35/2019 z 30.5.2019 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní dôsledne riadil právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v uznesení, sp. zn. 3To/35/2019 z 30.5.2019 v otázkach procesného aj hmotného práva.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. S rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil citovanými zákonnými ustanoveniami. Aj podľa názoru krajského súdu odsudzujúci výrok prvostupňového súdu je správny, zákonný a má dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. V odôvodnení napadnutého rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, taktiež akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu, krajský súd nemá žiadne pochybnosti, že súdený skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný R. L.. V tomto smere okresný súd veľmi výstižne a presvedčivo v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil, na základe akých dôkazov a zistení z nich vyplývajúcich dospel k záveru o vine obžalovaného. Na takomto základe potom okresný súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených trestných činov zistenia, ktoré sú správne.

Dôvody napadnutého rozsudku sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Odvolací súd znovu pripomína, že v dvojnásťročnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolaciemu súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje odsudzujúce rozhodnutie.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že podľa správy SRZ, Rada Žilina zo dňa 18.10.2018 je rybársky revír „Jasenovský potok“ vedený ako pstruhový lovný, nejedná sa o chovný revír a lov rýb je v tomto revíri povolený. Rybársky revír č. 3-2711-6-2 Orava č. 1b je evidovaný ako rybársky revír podľa § 9 zákona o rybárstve a na tomto platí všeobecný zákaz lovu rýb. Popis tohto revíru je čiastkové povodie

rieky Oravy od betónovej lavičky pre peších pri futbalovom ihrisku v DK po železničný most v Dolnom Kubíne, vrátane Jasenovského potoka od ústia do rieky Orava po kaskádu pri Florinovom dome v Dolnom Kubíne. Slovenský rybársky zväz - Miestna organizácia Dolný Kubín (ďalej len SRZ - MO DK) mala informáciu o zmene lovného revíru na chovný zakomponovanú už v Miestnom rybárskom poriadku (ďalej len MRP) platnom od 1.1.2015. Žiadosť na zmenu bola podávaná MŽP SR v roku 2014 a súčasťou bol aj zoznam rybárskych revírov, na ktorých figuruje rybársky revír 3-2711-6-2 Orava č. 1b. Bolo preukázané, že Výbor MO SRZ DK na zasadnutí výboru dňa 17.12.2014 prerokoval a schválil MRP platný od 1.1.2015, ktorého súčasťou je revír Orava č. 1 3-2710-6-1 lososový - lipňový - lovný s vymedzeným chovným úsekom a celoročným zákazom lovu rýb z dôvodu nerisiska. MRP platný pre rok 2016 bol prerokovaný a schválený s pripomienkami na zasadnutí Výboru MO SRZ dňa 23.11.2015 a súčasťou neho je aj revír Orava č. 1b 3-2711-6-2, tzv. nerisisko. Tento RP platný pre rok 2016 bol zaslaný na Radu SRZ Žilina a bol predmetom kontroly miestnych rybárskych poriadkov zo strany MŽP SR, pričom bolo konštatované, že MRP MO SRZ DK je v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a záväznými internými predpismi (č.l. 363 - 370 a 92 - 94, 95 - 96, 98 - 99, 100 - 102, 111). Je preto nesporné, že obžalovaný ako v tom čase rybársky hospodár, člen rybárskej stráže a vedúci odboru tečúcich vôd MO SRZ mal o tejto skutočnosti vedomosť, bol povinný riadiť sa označením revíru ako chovného, s celoročným zákazom lovu rýb.

Súd sa ďalej zaoberal skutočnosťou, či obžalovaný lovil ryby v dňoch 12.09.2016, 13.09.2016, 14.09.2016 a 16.09.2016. Svedok Q. pred súdom uviedol, že dňa 16.09.2016 okolo 06.15 hod. až 06.30 hod. videl obžalovaného loviť ryby. Nechytí nič, no mal v ruke dvojdielny prívlačový prút s navijákom o dĺžke 2 až 3 metre. Svedok C. sa vyjadril, že videl obžalovaného vychádzať spod Florinovej kaskády, predtým videl dopadnúť zlatú nástrahu do vody. Mohla to byť rotačka a slúži k lovu rýb. Hovoril s obžalovaným, ktorý povedal, že nelovil, ukázal v rucksaku zamotaný silon, ktorý tam zrejme niekto iný predtým nastražil. Rybu pri sebe podľa svedka určite nemal. Svedok Q. vypovedal, že videl obžalovaného loviť ryby na konkrétnom mieste 12., 13., a 14.09.2016. Následne uviedol, že si nie je istý, či videl v pondelok a utorok práve obžalovaného, v stredu ho priamo videl spod kaskády vychádzať, udicu mal v tzv. pohotovostnej polohe, teda rozloženú a pripravenú na rybársku činnosť. Na druhý deň (vo štvrtok) to povedal F. a Q., ktorí sa v piatok išli pozrieť ku malej vodnej elektrárni a obžalovaného videli, pričom mu telefonicky oznámil p. Q., že mal pravdu. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že spoznal obžalovaného, ako vychádza v danom úseku toku spod mosta v utorok, tak je to pravda. Na sto percent si je istý, že sa s obžalovaným stretol v stredu a teda ho na mieste videl. T.č. vykonáva činnosť ako predtým obžalovaný, tiež má na starosti záznamy o brigádach členov MO SRZ a osoby uvedené v jednotlivých záznamoch skutočne fyzicky brigádu nemuseli vykonať, napr. pokiaľ dodá konkrétny člen MO potrebný materiál, na brigádu nemusí ísť, účasť sa mu však zapíše, ako keby tam skutočne bol. Niekedy môže za člena odpracovať brigádu rodinný príslušník. Dlhodobu vie ako člen MO SRZ, že v úseku pod kaskádou, kde vyteká voda z turbíny MVO je nerisisko rýb a celoročný zákaz lovenia. L. P. uviedol, že L. C. mu povedal, že ak obžalovaný odstúpi z funkcie rybárskej stráže a člena výboru, nebude s tým záznamom nič robiť. Obrazový záznam videl, na ňom je zachytená len skutočnosť, že obžalovaný vychádza spod mosta. Svedok B. vôbec nevedel, či obžalovaného videl chytať ryby. Svedkovia Y. a S. potvrdili, že podpisy na pracovnom zázname zo dňa 14.09.2016 sú ich a teda sa zúčastnili brigády za účasti obžalovaného, obaja tiež potvrdili, že začiatok prác bol vždy dohodnutý deň vopred, zvyčajne sa začínalo medzi 07.00 hod. až 08.00 hod.

Súd je toho názoru, že výpovede svedkov Q. a C. korešpondujú s obrazovo - zvukovým záznamom, ktorý bol vyhotovený mobilným telefónom. Svedok C. doslova uviedol, že sa bol zvrchu pozrieť ako ústí turbína do potoka a videl, ako dopadáva zlatá nástraha do vody. Svedkovi Q. povedal, aby ostal hore na tom mieste, on išiel dolu, ako sa vychádza z tunela kde natočil video, ako obžalovaný vychádza. Títo svedkovia sa na mieste v skorých ranných hodinách nenachádzali náhodne, ale prišli tam na základe vyjadrení sv. Q., ktorý im dňa 15.9.2016 poskytol poznatok o tom, že obžalovaný viac dní po sebe loví ryby na zakázanom mieste. Tento svedok priamo usvedčuje obžalovaného zo žalovaného trestného činu a na tvrdeniach uvádzaných už v prípravnom konaní zotrval aj pri výpovediach počas hlavného pojednávania. Ku účasti obžalovaného na brigáde MO SRZ dňa 14.9.2016 súd uzatvára, že ani svedok Y., ani S. nepotvrdili, že brigáda začala presne o 07.00 hod., podľa ich vyjadrení brigády začínali niekedy o 07.00 hod, niekedy 07.30 hod. alebo 08.00 hod., preto z pohľadu súdu nie je vylúčené, že aj dňa 14.09.2016 začiatok brigády nebol o 07.00 hod. Neuniklo pozornosti súdu, že podľa popisu prác sa jednalo aj o vysadenie pstruha potočného do revíru 3-1360-4-1 (Jasenovský potok - do ústia do Oravy v DK po pramene nad Obcou Osádka), teda v bezprostrednej blízkosti miesta, kde bol v skorých ranných

hodinách obžalovaný videný. Je teda zrejme, že sa fyzicky mohol zúčastniť brigády 14.09.2016 od 07.30 hod., keď začiatok brigády s poukazom na výpovede svedkov Y. a S. nebol presne určený siedmou hodinou ráno.“

Krajský súd ďalej poznamenáva, že pokiaľ sa skutkové závery prvostupňového súdu zakladajú na vnútornom presvedčení, získanom po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu a tieto závery boli vyvedené na podklade úplného zistenia skutočného stavu veci a úvahám, ktorými sa k takýmto záverom došlo, nemožno vytknúť nedôslednosť alebo vnútorné rozpory, nemožno im potom v prospech obžalovaného úspešne odporovať odvolaním len preto, že súd mohol dospieť aj k iným záverom, keby sa bol spravoval inými úvahami.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Krajský súd po preskúmaní hodnotenia dôkazov vykonaných okresným súdom nezistil, že by súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa zákona v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. a vykonané dôkazy by vyhodnotil jednostranne v neprospech obžalovaného.

Prečinu pytlíctva podľa § 310 Tr. zák., sa dopustí ten, kto

(1) neoprávnené zasiahne do výkonu práva poľovníctva alebo do výkonu rybárskeho práva tým, že bez povolenia loví zver alebo ryby alebo loví zver alebo ryby v čase ich ochrany alebo zakázaným spôsobom, alebo kto ukryje, prechováva, alebo na seba alebo na iného prevedie zver alebo ryby neoprávnené ulovené alebo nájdené, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <.

a) hromadne účinným alebo zavrhnutiahodným spôsobom,

b) v malom rozsahu, alebo

c) ako osoba, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť životné prostredie.

Objektom tohto trestného činu je ochrana výkonu práva poľovníctva a výkonu rybárskeho práva pred neoprávnenými zásahmi. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v neoprávnenom zásahu do výkonu práva poľovníctva alebo do výkonu rybárskeho práva dvoma spôsobmi, a to tým, že páchatel bez povolenia loví zver alebo ryby, alebo ich loví v čase ich ochrany alebo zakázaným spôsobom, alebo tým, že ukryje, prechováva alebo na seba alebo iného prevedie zver alebo ryby neoprávnené ulovené alebo nájdené. Rybárske právo upravuje zákon č. 139/2002 Z.z. <. o rybárstve v znení neskorších predpisov a vykonávacia vyhláška č. 185/2006 Z.z. <. Týmto právom treba rozumieť oprávnenie chrániť, chovať a loviť ryby a ulovené ryby si privlastňovať, ako aj oprávnenie užívať na to v nevyhnutnej miere pobrežné pozemky. Výkon práva poľovníctva alebo rybárskeho práva môžu uskutočňovať len osoby na to povolané (členovia poľovníckej alebo rybárskej stráže) a osoby, ktoré majú na výkon týchto práv osobitné povolenie. Neoprávneným zásahom do týchto práv je každé úmyselné konanie, ktorým páchatel zasahuje do uvedených práv a povinností poľovníctva a rybárstva. Lovenie zveri alebo rýb je akákoľvek činnosť, ktorá smeruje ku skoleniu (zabitíu) alebo chyteniu zveri alebo rýb. Nezáleží na tom, či si páchatel ulovenú zver alebo ryby prisvojí, alebo ich nechá na mieste ulovenia. Za zakázaný spôsob lovenia zveri treba považovať napríklad usmrcovanie plynom, strieľanie raticovej zveri brokami, chytanie do slučiek alebo na lep a za zakázaný spôsob lovenia rýb napríklad lovenie pod ľadom, pri umelom svetle, omamnými prostriedkami, do rúk a pod. Pre trestnú zodpovednosť páchatel'a nie je rozhodujúce, že ulovenú zver alebo ryby opäť pustí.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu pytlíctva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávaneho skutku práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

Odvolací súd v posudzovanom prípade ďalej zdôrazňuje, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

K odvolacím námietkam obžalovaného treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané jeho obranné tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom veci a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom podrobnom a výstižnom odôvodnení.

Obžalovaný primárne namieta v podrobnom odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Legitímnym dôvodom pre zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku nemôže byť len nové prejednanie veci súdom prvého stupňa a bez ďalšieho rozhodnutie podľa predstáv jednej zo strán v konaní - v prejednávanej veci odvolateľa. Odvolací súd nezistil, že hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa nebolo založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne. Nezistil, že skutkové zistenia súdom prvého stupňa nie sú logicky odôvodnené. V dôsledku tohto zistenia nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že odvolateľ na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Všeobecne treba pripomenúť, že výpoveď obžalovaného je dôkazom rovnocenným s ostatnými dôkazmi. Obsah výpovede obžalovaného je zároveň formou jeho obhajoby, pričom krajský súd neopomína, že obžalovaný sa môže brániť spôsobom, ktorý uzná za vhodný, a teda i tvrdeniami, ktoré sa nezakladajú na pravde. Pravdivosť tvrdení obžalovaného je však potrebné vyvrátiť procesne relevantnými dôkazmi a zistením skutkového stavu veci, o ktorom nie sú pôvodné pochybnosti a ktoré zároveň vyvracajú výpoveď a obhajobu obžalovaného.

Je pochopiteľné, že obžalovaný popiera spáchanie súdeného skutku. Využíva tak svoje zákonné právo hoci aj beztrestne klamať. Výpoveď obžalovaného musí súd vždy posudzovať s rešpektom a s ohľadom aj na to, že môže uvádzať nepravdu a tú prezentovať ako jedinu pravdu - svoju. Preto je vždy v prioritnom záujme obžalovaného predložiť súdu svoje alibi, a tak dodať svojim vyjadreniam „punc úplnej pravdivosti“. Obžalovaný tvrdil, že na mieste činu bol iba dňa 16.9.2016, pričom inak interpretuje to, čo sa tam malo stať, resp. nestáť. Dňa 12.9.2016 nevie, kde bol. Dňa 13.9.2016 je možné, že bol na toku Jasenovského potoka v Jasenovskom revíri zistiť stav a možnosť vysadenia pstruha potočného. Do toku išiel od miesta na úrovni evanjelického kostola a išiel smerom nahor. Dňa 14.9.2016 bol vysádzať ryby na Jasenovskom potoku od vtoku Medzihradského potoka smerom nadol okolo pekárni. Ani krajský súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, že nelovil ryby na mieste, kde platí celoročný zákaz lovu rýb. Obžalovaný nepredložil súdu žiadne alibi, ktoré by celkom nepochybne mohlo výrazne spochybníť dôkazy bezpečne a nepochybne preukazujúce vinu obžalovaného. V predmetnej veci obhajoba, a to ani pri výraznej snahe, nepreukázala, že by svedkovia J. Q., L. Q., Ing. L. C. vypovedali nepravdu o podstatných okolnostiach spáchania súdeného skutku a že by svedkovia chceli úmyselne nepravdivými informáciami privodiť trestné stíhanie obžalovanému. Výpovede obžalovaného a svedkov Ing. T. Y., D. S. v okolnostiach danej veci aj krajský súd vyhodnotil ako nedostatočne spôsobilé na preukázanie jeho nevinu.

Vinu obžalovaného mal krajský súd, rovnako ako okresný súd, preukázanú predovšetkým na základe priamych dôkazov - výpovedí svedkov J. Q., L. Q., Ing. L. C.. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadať najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom

konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka (poškodeného) k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom či zamestnávateľskom vzťahu, prípadne v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného, často hmotného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny vyplývajúce či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je. Pritom nemožno opomenúť, že svedok na rozdiel od obžalovaného má zákonnú povinnosť vypovedať pravdu, a preto logicky i právne vždy musí platiť prezumpcia pravdivosti tvrdenia svedka, a to až do okamihu, kým nie je preukázaný opak.

Podľa názoru odvolacieho súdu svedkovia J. Q., L. Q., Ing. L. C. presvedčivo usvedčujú obžalovaného zo spáchania súdeného skutku a krajskému súdu nie sú známe žiadne skutočnosti spochybňujúce vierohodnosť ich výpovedí. Svedok J. Q. potvrdil, že v dňoch 12.9., 13.9.2016 v kaskáde pri Florinovom dome videl obžalovaného, ktorého spoznal podľa siluety. Bolo vidno, že tam vykonáva nejakú rybársku činnosť - nahadzovanie a manipuláciu s rybárskym náčiním. Videl, ako blinker dopadá do vody. V utorok 13.9.2016 obžalovaného aj videl, keď vyšiel spod mosta, prešli popri sebe po chodníku. V stredu 14.9.2016 videl opäť rybársku činnosť v kaskáde, znovu vyšiel na cestu obžalovaný a prešli popri sebe, ako aj deň predtým. V tento deň mal obžalovaný udicu v pohotovostnej polohe, to znamená rozloženú a pripravenú na rybársku činnosť. Udicu mal v ruke, ako vychádzal spod tunela. Svedkovia L. Q., Ing. L. C. presvedčivo usvedčujú obžalovaného, že lovil ryby v kaskáde pri Florinovom dome dňa 16.9.2016. Podľa zistení krajského súdu menovaní svedkovia nemali žiaden relevantný dôvod obžalovaného krivo obviňovať, a to aj napriek nezhodám, ktoré mali existovať v miestnej rybárskej organizácii. V predmetnej veci obhajoba nepreukázala, že by svedkovia vypovedali nepravdu o podstatných okolnostiach spáchania súdeného skutku. Prvostupňový súd dostatočne podrobne vyhodnotil aj vierohodnosť svedkov v kontexte s ďalšími dôkazmi. Uvedené priame dôkazy logicky prepájajú aj nepriame dôkazy - výpovede svedkov Mgr. J. F., RNDr. L. P..

Z vykonaných dôkazov bolo zároveň bezpečne zistené, že protiprávne konanie, ktorého sa obžalovaný dopustil, nesie nielen všetky formálne znaky prečinu pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., ale i toho, že ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10 Tr. zák. V okolnostiach danej veci sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu s názorom súdu prvého stupňa, že obžalovaný opakovane vedome porušil zákon o rybárstve a konal tak ako osoba, ktorá mala osobitnú povinnosť chrániť životné prostredie, nemožno hovoriť o tom, že by závažnosť prečinu bola vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a nepatrná. Obžalovaný v čase skutku bol rybárskym hospodárom, členom výboru MO SRZ a členom rybárskej stráže. Z titulu svojho postavenia vedel o charaktere revíru ORAVA č. 1b 3-2711-6-2, ktorý bol evidovaný v Miestnom rybárskom poriadku platnom od 01.01.2015 ako revír s celoročným zákazom lovu rýb. Napriek tomu lovil v dňoch 12. až 14.9.2016 a 16.09.2016 v predmetnom revíri ryby, a to v rozpore s ust. § 9 ods. 5 vtedy platného zákona č. 139/2002 Z.z. o rybárstve (platný do 31.12.2018). T.č. zákaz lovu rýb v chovnom rybárskom revíri upravuje ust. § 10 ods. 5 zákona č. 216/2018 o rybárstve. Označenie revírov upravuje § 4 Vyhlášky MŽP SR č. 381/2018 Z.z., ktorou sa vykonáva citovaný zákon, pričom rybársky revír sa označuje tabuľou, ktorá sa umiestňuje na samostatnej konštrukcii tak, aby bola viditeľná najmä z prístupových ciest k rybárskemu revíru a vymedzovala hranice rybárskeho revíru, a dodatkovou tabuľou. Užívateľ na tabuli uvedie číslo a názov rybárskeho revíru, charakter a účel rybárskeho revíru, výmeru rybárskeho revíru okrem výmery vodného útvaru trvalo tečúcich povrchových vôd a názov užívateľa a jeho organizačnej zložky, ak rybársky revír užíva jej prostredníctvom. Užívateľ na dodatkovej tabuli umiestnenej na samostatnej konštrukcii s tabuľou uvedie vymedzenie časti rybárskeho revíru, kde sa ryby nahromadili počas mimoriadnej udalosti, v čase neresu alebo zimovania, druh vysadených rýb, časové obmedzenie ich lovu a text "Všeobecný zákaz lovu rýb" alebo "Zákaz lovu vysadených druhov rýb dosahujúcich najmenšiu lovnú mieru". Podľa č.l. 74, 75, 77, 87 a 88 bol revír s názvom „Jasenovský potok“ riadne označený ako neresisko rýb a rybovod s celoročným zákazom lovu rýb.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj

poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal aj odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela (retribúcia).

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Po preskúmaní obsahu trestného spisu sa krajský súd nestotožnil s názorom okresného súdu o nevyhnutnosti uložiť obžalovanému aj trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu. Krajský súd uložil obžalovanému miernejší trest, pokiaľ ide o jeho druh, keď podľa názoru krajského súdu nie je potrebné prevýchovu obžalovaného zabezpečovať hrozbou výkonu trestu vo forme podmieneného odsúdenia, a to najmä s ohľadom k tomu, že od spáchania trestného činu uplynula doba štyroch rokov, počas tejto doby sa obžalovaný nedopustil žiadnej protispoločenskej činnosti. Do spáchania trestného činu žil riadnym životom, nemá žiadny záznam v registri trestov, ani v registri priestupkov. Preto dospel krajský súd k záveru, že z hľadiska účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. bude na jeho naplnenie, či už z hľadiska individuálnej prevencie, ale najmä z hľadiska generálnej prevencie, postačovať len uloženie trestu zákazu činnosti spočívajúceho v zákaze výkonu práva rybárstva vo výmere 1 rok. Podľa názoru krajského súdu trest zákazu činnosti v konkrétnom prípade lepšie vystihuje celkový stupeň nebezpečnosti konania obžalovaného pre spoločnosť a takýto trest postihuje obžalovaného za jeho protiprávne konanie dostatočne.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.